

Dary kurpiowskiego lasu.

Leszek Czyż

Materiał do nauki języka kurpiowskiego.

Źródło: Irena Bachmura, Danuta Staszewska - „Móże i psisë po kurpósosku”

Dary kurpósoskéch borów

Zamknij locy jì pobądz w Bożej ćisy...
terá spojrzij na te drzewa.
Slysys jek żetrz w níech suńi,
leśne ptástwo spšéwá?
To só lodgłosy pusczy, nasěj zyżićélky.
Poklón šé jój nálezy jì sácunek želgy.
Choc jek śwát je stará,
lodżecná jek zyće,
to zawdy młodá, żelóná
jì zawdy w rozkšyće.
La gdy šęgóm pańćó w swoje młode lata,
to pomně, ze zawdy béla hojná jì bogatá.
W gštéch kńejach dżwérzyna,
w borach pełno nódu.
Brońéla lud puscańsky lod chlodu jì głodu.
Dostatek grzybów, ryby jì przejrzyste rzéky,
wczá dośwádcómy puscańskěj łopšéky.
Chróńéla nase zyće lod dżejów zaréńá.
Sanuj Kurpáu tó puscě, nisko jój šé klónáj.
autor nieznaný

jelożec

jézyny

cérznice / jegody

Dary kurpiowskiego lasu.

borówki

Autor wpisu: **Leszek Czyż**